

1. Организация инвестиций в концессионных проектах // Экспертный журнал «Концессии и инфраструктурные инвестиции». Электронный ресурс. – Режим доступа: <http://www.investinfra.ru/gchp-kontsessii-i-investitsii/>.

УДК 336.71 (043.3)(477)

І. В. Краснова
к. е. н, професор кафедри менеджменту банківської діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,

К. М. Суторміна
к. е. н, доцент кафедри менеджменту банківської діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНСТРУМЕНТИ РЕГУЛЮВАННЯ КОНЦЕНТРАЦІЇ БАНКІВСЬКОГО КАПІТАЛУ

Формування умов підвищення конкурентоспроможності банківського сектора є невід’ємним завданням державної політики, від виконання якого залежить розвиток фінансового та реального секторів економіки України. Важливу роль у забезпеченні відповідних умов відіграє конкуренція, за допомогою регулювання якої досягаються цільові параметри банківської концентрації. У цьому зв’язку актуалізується потреба визначення основних засад державної політики, скерованої на підтримання конкурентоспроможності банківського сектора через регулювання процесів злиття і поглинання.

Концентрація капіталу виправдана, якщо рівень економічної ефективності банківської діяльності підвищується на стільки, щоб компенсувати негативні наслідки монополізації ринку. Монополізація ринку визначається ступенем контролю над цінами. З метою мінімізації деструктивного впливу монополізації банківського ринку виникає питання визначення раціонального ступеня концентрації банківського капіталу, а також наявності системи державного

регулювання монопольних процесів і контролю конкурентних ринкових відносин [1].

В умовах глобального циклічного розвитку суспільно-економічних процесів в системі заходів державного впливу поряд із загальновизнаною політикою антимонопольного регулювання доцільно виокремити політику підтримки суспільно значущої конкуренції. Такий підхід відповідає загальносвітовій тенденції, яка проявляється в зміні концепції «конкуренція як рушійна сила розвитку» на концепцію «стабільність через концентрацію» (Concentration stability).

Слід зазначити, що на даний час концепція «конкуренція-вразливість» (зростання ринкової влади підвищує стійкість банку до ризиків) переважає над концепцією «конкуренція - стабільність» у вітчизняному банківському секторі. Проте якщо першу концепцію варто розглядати з погляду прояву морального ризику (moral hazard), то другу з погляду проблеми якісного відбору. Розмежування між ними відбувається у кількісній площині індексу Херфіндаля-Хіршмана і становить приблизно 1200-1300 пунктів за цим індексом. Нижче цього значення притаманне для більшості вітчизняних банків та сегментів фінансового ринку. Нехтування даним фактом може призвести до викривлень у політиці центрального банку. Виникає необхідність розробки аналітичного інструментарію регулювання концентрації банківського капіталу. Поряд з правовими інструментами регулювання концентрації, у якості інструменту державного регулювання процесів концентрації банківського капіталу пропонуємо використовувати межі концентрації. Поняття «межі концентрації банківського капіталу», на наш погляд, слід розуміти як сукупність пов'язаних між собою внутрішніх, зовнішніх та інституціональних обмежень, які постійно змінюються у часі під впливом зовнішнього середовища, визначаючи можливі траєкторії розвитку банківської системи.

Межі концентрації банківського капіталу є динамічною характеристикою (їх допустимий рівень не є величиною сталою), залежать від стану економіки країни (банківська система є адитивною системою), типу ринку (монополія,

олігополія та досконала конкуренція, або високо-, середньо- або низько концентрований ринок) та інституційно-функціональної структури банківського сектору. Межі концентрації визначають пропорційність банківської системи, яка проявляється через співвідношення між різними за величиною, функціональним призначенням, регіональним розміщенням банками. Пропорційність банківської системи є важливою передумовою поступального розвитку вітчизняного ринку банківських послуг. Проблема визначення допустимих меж концентрації банківського капіталу зводиться до вибору між ідеальною конкуренцією на ринку та стабільністю банківської системи [2].

Виділяємо інституційні, ринкові та економічні межі концентрації банківського капіталу та обґрунтовано критерії їх оцінки (рис. 1).

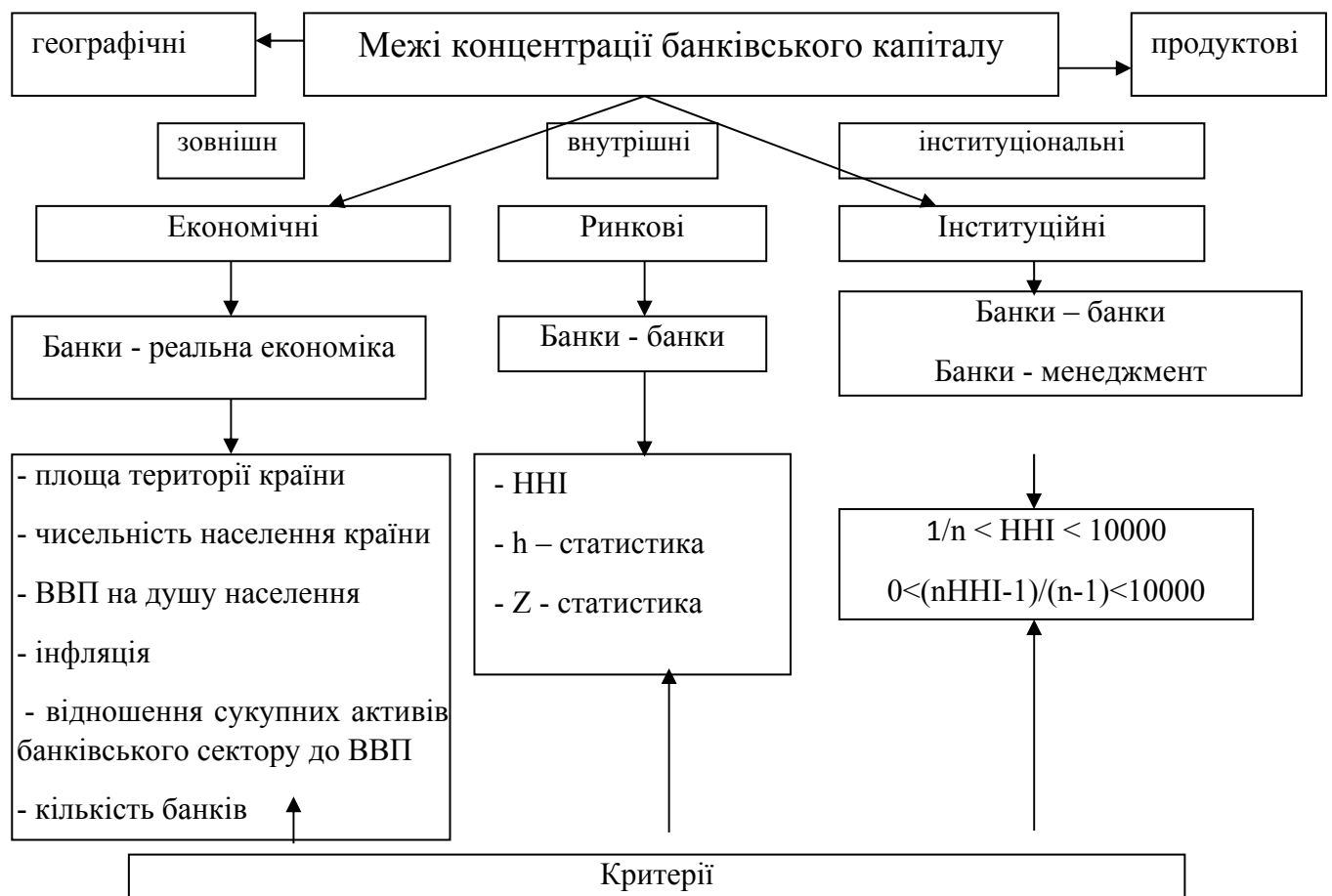

Рис. 1. Межі концентрації банківського капіталу та критерії їх оцінки

Джерело: побудовано автором

Виокремлення даних меж спрямовано на узгодження процесів розвитку банківської системи, відповідно до потреб економіки, сприятиме

пропорційному розвитку банківської системи та формуванню економічного конкурентного середовища.

Список літератури:

1. Краснова І.В., Нікітін А.В. Стратегічна реорганізація банківської системи України // Економіка сьогодення: актуальні питання та перспективи. – 2013. – № 2.
2. Суторміна К. М. Концентрація банківського капіталу в Україні: [Текст] Спец. 08.00.08: Дисертація на здобуття наукового ступеня канд. екон. наук / Суторміна Катерина Миколаївна // Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана. – Київ, 2015. – 217 с.

УДК 336.748.3

І. В. Краснова

**к. е. н, доцент, професор кафедри менеджменту банківської діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,**

О. Р. Топорков

**студент IV курсу фінансово-економічного факультету
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»,**

В. О. Божко

**студент IV курсу фінансово-економічного факультету
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»**

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ВАЛЮТНИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОЇ ГРИВНІ

Актуальність проблеми. Економіка нашої держави переживає буремні часи. Події на Сході призвели до значних змін у розвитку країни, серед яких обсяги інвестування, ділова активність, зовнішня торгівля тощо. В умовах економічної нестабільності в Україні та на тлі несприятливих соціально-політичних подій особливої гостроти набуває питання стабільності